

NAŠA DRUŠTVA

Prosvetna zveza v Mariboru priredi v sredo, dne 27. novembra v Mariboru v dvorani Zadruga gospodarske banke strokovni tečaj za društvene knjižničarje in tajnike. Naslednji dan, 28. novembra, pa je istotam občni zbor Prosvetne zveze. Polovična vožnja je zaprosena.

Proslava papeževnega zlatega jubileja. Prosvetna zveza je skupno s katoliškimi prosvetnimi organizacijami priredila v Mariboru v petek, dne 15. novembra, v Narodnem gledališču proslavo papeževne petdesetletnice mašništva in sedemdesetletnice prenosa škofijskega sedeža v Maribor. Slavnost je v vsakem ožiru izvrstno uspela. Gledališče je bilo polno občinstva. Med navzočimi so bili: bivši veliki župan dr. Schaubach, bivši oblastni komisar dr. Leskovar, mestni župan dr. Juvan, prečitatelj gospodje kanoniki, okrajna poglavarja dr. Ipavic in dr. Hacin, prosvetni šef dr. Kotnik, gimnazijski ravnatelj dr. Tomišek. Prišli so tudi gostje od zunaj, med njimi kanonik Čížek, jareninski dekan s tamošnjim g. kaplanom in g. Erhatič, župnik pri Sv. Jakobu. Vse točke zanimivo sestavljenega programa so bile proizvajane prav dobro. Nastop Orlov in Orlic je vse navzoče zadovoljil, poklon najmanjših, ki so nastopile v oblekah, sestavljenih iz papeževnih barv, pa je vse kar čaral. Pevsko društvo »Maribor« je s svojim mešanim in moškim zborom napravilo najboljši vtis ter želo splošno odobravanje. Godba Katoliške omladine je početkom prireditve zaigrala papeževno himno in nekaj glasbenih komadov. Člani Ljudskega odra so prisrčno in s globokim razumevanjem uprizorili zadnji dejanji Silvin Sardenske igre »Ciril in Metoda«. Splošne pohvale je bil tudi deležen urednik dr. Fran Vatovec, ki je z navdušeno besedo orisal pomen papeževnega in škofijskega jubileja. Bil je prelep večer, ki mu je bil vir vnema za katoliško stvar in cilj dvig in ojačenje katoliške zavesti.

Kmetjska zveza za nekdanjo mariborsko oblast v Mariboru ima v nedeljo, dne 8. decembra 1929 ob pol 10. uri predpoldne v Zadrugi gospodarski banki izredni občni zbor s dnevnim redom: 1. Sprememba pravil; 2. služajnosti. — Ivan Šerbinček, načelnik.

St. Ilj v Slov. gor. V nedeljo 24. novembra popoldne ob pol štirih ponovi tukajšnji Orel zelo zanimivo igranje »Lovski tat«. Naj si vsakdo igro ogleda. Med igro igra naš Radio.

Gospodarsko izobraževalno društvo na Vurkerju naznanja, da priredi v nedeljo dne 24. novembra lepo predstavo. Igrala se bo igra »Na dan sodbe«. Začetek ob treh popoldne. Vsi prijatelji društva in prave omike, vljudno vabljeni!

Sv. Rupert v Slov. gor. Tukajšnji Orel ponovi v nedeljo dne 24. novembra 1929 v dvorani stare šole dve krasni veseloigri: »Čevljar« in »Kmet in fotograf«. Med odmorji poje moški pevski zbor. Vstopnina tokrat prosta. Pobirajo se le prostovoljni prispevki za ureditev dvorane. Ker bo torej vstopnina prosta, igri pa zelo lepi, pridite v obilnem številu in še razvedrite med mladino.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Nestrpno povprašujejo nekateri, kdaj ponovimo igro »Devet križev ali krvava svatba na Tomačovem«. Sporočamo, da se igra ponovi zanesljivo 1. decembra ob priliki odkritja spominske plošče padlim vojakom. Opozorite na prireditve tudi svoje znanke in prijatelje. Ne zamudite prilike, ki se vam nudi; pridite v obilnem številu domačini in sosede!

Velika Nedelja-Ormož. Dramatični odsek odsek pri Veliki Nedelji uprizori v nedeljo dne 24. novembra 1929 ob 15. uri po večernicah v Ormožu v dvorani Kletarskega društva zanimivo narodno igro s petjem »Domen«. K tej prireditvi ste prav vljudno vabljeni vsi

bližnji in sosedi, zlasti Ormožani. Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal! Na svidenje v Ormožu. Odbor.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 24. novembra uprizori tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo lepo ljudsko igro »Mlinar in njegova hči«. Za razvedrilo med odmori bo skrbel tamburaški zbor. Iskreno vabljeni domačini in sosede k obilni udeležbi! Na svidenje!

Verzej. Gotovo je ostala prireditve drame »Prisega o polnočju«, ki jo je priredilo tukajšnje bralno društvo pred nedavnim časom s sijajnim uspehom dvakrat v prostorni dvorani, v najlepšem spominu. Dne 1. decembra tega leta pa priredi tukajšnje bralno društvo petdejansko pretresljivo dramo »Lovski tat« in sicer zopet v dvorani g. Hedžeta. Drama »Lovski tat« je živa slika, kako daleč prižene strast lovskega tatu, ki žrtvuje vse, in se ne ustraši niti uboja, ako ga kdo zasači pri tatvini divjačine; vendar mu pa po krvavem dejanju vest ne da miru ter ga preganja iz kraja v kraj kakor divjo žival. Lepa scenerija in dobre igralne moči, s katerimi društvo razpolaga, nam jamčijo, da bo odšel vsak, ki bo posetil to predstavo, z zadovoljstvom. Ker je predstava »Lovski tat« vredna, da si jo ogleda vsak, pričakuje društvo kolikor mogoče mnogobrojnega obiska. Predprodaja vstopnic v trgovini g. Hedžet v Verzeju. Torej na svidenje dne 1. decembra.

Središče ob Dravi. Ljudski oder v Središču uprizori v nedeljo dne 24. novembra 1929 izvirno narodno igro s petjem v štirih dejanjih »Stari Ilja«.

DOPISI

Pismo s Koroškega. Od Sv. Lenarta v Slov. gor. smo 15. novembra prejeli ta dopis: »Danes sem prejel od U. R., ki je spremljal koroške pevce na turneji Ljubljana, Celje, Maribor, pismo, katerega vsebina bo mogoče marsikoga zanimala. Pismo se glasi: Dospeli smo srečno brez vseh zaprek z Vaše zelene Štajerske v našo domovino. Da bomo v Vaših krajih prijazno sprejeti, tega smo se nadejali, a da bodo sprejeli »kraljevski«, tega si pač nikoli nismo mislili. Ne moremo tudi pozabiti Vaše gostoljubnosti in požrtvovalnosti, katero ste nam tako goreče izkazali. Ne morem najti za to besede zahvale. Poslali smo danes našo zahvalo klubu koroških Slovencev v Mariboru, kakor tudi v Celje in Ljubljano. Radi bi govorili pri vas še več, pa saj veste, da je včasih boljše molčati. Kako je na prvi moment vplival na me triumfalen sprejem, Vam sporočim, da se mi je zdelo v Celju, ko smo stopili iz vlaka I. razreda, kakor bi se igral »Zamujeni vlak« in sem si mislil: bržkone so se Celjani zmotili ter so mogoče mislili sprejeti le prišlega bana ali pa celo kralja. Še le čez nekaj časa, ko sem slišal »Korošci in koroška pesem«, sem bil na jasnem, da velja sprejem, godba in tako obilno zbrana množica nam. V Mariboru pa je bil sprejem še ob večji udeležbi, pa sem se, ker že iz Celja navajen, prej zavedal, da velja vsa čast nam. Mislim si morete, gospod doktor, kako lepe utise smo odvezli vsi domov in kako se moremo s tem vsi ponášati. Srčne so te besede iz ust našega moža, ki je vnet za slovensko stvar in dokler imamo take može, se lahko mirno zanašamo na lepšo bodočnost koroških Slovencev.

Slemen ob Dravi. Na gostiji Ramut Ivan in Vidovič Jera se je nabralo za občinske uboge na Slemenu 100 Din, Hvala!

Sv. Anton na Pokerju. Dovolite, g. urednik, tudi nam košček prostora v »Slov. Gospodarju«. Snaj naš kraj se le redko oglasi, ker smo vsi preveč zaposleni. Poljske pridelke smo spravili in skoro se ne moremo pritoževati o slabih letini. Tudi lesna trgovina je zelo raz-

širjena pri nas in ljudje pridno podirajo svoje gozdove, ne da bi mislili na bodočnost in potomce. Izpolnila se nam je tudi vroča želja s tem, da je domači č. g. župnik naročil dva nova zvonova. V najkrajšem času se bo začel tudi zbirati denar in se prosijo tudi daljni častilci sv. Antona, da pomagajo po svojih močeh. Samo žal, da nas misli naš gospod organist z novim letom zapustiti, ki nam je v najlepšem redu in natančno opravljal svojo službo. V poldrugem letu je izvežhal krasni pevski zbor tako, da je bila naša hribovska župnija res ponosna na to.

Dragučova. Tukajšnji občinski odbor je imel dne 10. novembra sejo skupno z občino Grušova glede dozidave deške šole v Sv. Petru pri Mariboru, kamor spada nekaj števil občine Dragučova v šolo. — Nek mož z mehikanskim evangelijem, je bil za to, da odidejo, odnosno bi morale oditi šolske sestre iz St. Petra. Da pa je ta šola šolskih sester na najboljšem glasu, pa priznavamo vsi občani Dragučove, saj je marsikatera oseba izmed naš zahajala k njim v šolo. Čudno, da se na eni strani časti s. Melanija s častno diplomom za 50 letno vzorno delovanje v šoli, na drugi strani pa se jih hoče izriniti, ali pa milo rečeno, samo na podstrešje. Peterčani! Ko je odšel iz St. Petra g. Dernač, je marsikdo rekel, da takega nadučitelja St. Peter ne bo več kmalu imel. Če pa bi bile prisiljene oditi šolske sestre, ki so 60 let vzorno vzgajale vašo mladino, pa lahko z vso gotovostjo obupno zaključite: Takih vzgojiteljc ne bo v St. Petru nikoli več.

Galicija. Aprila meseca tega leta je strela udarila v zvonik pri sv. Jungerti pri Celju in zelo poškodovala zvonik in cerkev. Sedaj je isto popravljeno in bo v nedeljo dne 24. novembra cerkev blagoslovljena. Sveto opravilo ob 10. uri na gori. Prijatelji lepega razgleda in mične cerkvice bodo ta dan na Gori pri sv. Jungerti.

Teharje. V ponedeljek, dne 25. novembra t. l. se vrši v občini Teharje veliki živinski in kramarski sejem. Kupci in prodajalci se vabite k obilni udeležbi.

Vojnik. V sporazumu z ravnateljem meščanske šole priredi vodstvo »Singer« šivalnih strojev v Celju v meščanski šoli praktičen gospodinjski tečaj: krojenja, šivanja, vezenja in štopanja vseh vrst moškega in ženskega perila in sicer v mesecih dec., jan. in febr. za deklice meščanske šole. Tečaj, ki je brezplačen, bo vodila za to izvežbana strokovna učiteljica vsako soboto popoldne, pričenši s 30. novembrom. Potrebne šivalne stroje postavi v šolo vodstvo tečaja. Svoje praktično vrednost in potrebo pa bo tečaj pokazal pri sklepnih razstavi, kjer bodo občinstvu na vpogled vsi izdelki.

Rečica ob Savinji. Ker se že dolgo časa ni nikdo od tukaj oglasil v vašem cenjenem listu, evo tu par vrstic. Dne 15. septembra smo tukaj obhajali 30 letnico obstoja tukajšnjega kmečkega društva in posojilnice. Pred 30 leti je tedanj č. g. kaplan Melhijor Zorko z uglednimi možmi te župnije ustanovil te dve društvi, ki pa danes obe plodonosno delujeta in sta na prvem mestu v Gornji Savinjski dolini. Za zasluge na zadrugnem polju, ki si jih je stekel gospod župnik Melhijor Zorko, sedaj v Spodnji Polskavi, ki je postavil temelj zadrugnega delovanja v Gornji Savinjski dolini, ga je tukajšnji občinski odbor v seji dne 17. novembra izvolil svojim častnim občanom, čemur g. župniku iskreno čestitamo!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Pri nas je umrl bivši dolgoletni župan in veleposestnik v Zagaju g. Janez Hudina, po domače Zagajšek. Bil je stara slovenska korenina in bo ostal šentpetračanom v hvaležnem spominu. Rodbini Zagajšek naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem pelju. Posebno žalosten je bil 15. novembra pogreb kmečkega sina Janeza Sagadin iz Spodnjih Pletter. Prejšnjo soboto zvečer je bil z nekaterimi do-

mačimi fanti v gostilni, pa ga je v temi, ko se je vračal domov, počakal in napadel pijani zloglasni Anton Kidrič ter mu z nekim žlezom prebil lobanjo. Drugi dan se je še zavedel in bil lepo spreviden, potem pa je v strašnih bolečinah umiral do četrtega zjutraj. Vse je pod groznim utisom tega zverinskega dejanja pijanega človeka. Naj bi samo ta utis ostal trajen, tako, da bi rajni Janez, ki je bil miren in zelo razumen fant, bil zadnja žrtev alkohola pri nas. Dobrim staršem, ki so zgubili edinega sina in vrli sestri naše sočalje.

Ormož. Martinov sejem je bil deževen, bolj malo obiskan, pa vseeno zanimiv. Mestna občina je dobila na raznih taksah komaj 2500 Din, druga leta pa štiri do pettisoč, pred 7 leti celo 8 tisoč Din. Štantarjev je bilo sicer dosti, a prodali so malo, goveja živina je bila draga. — Zeparji so tudi poskušali z uspehom svojo srečo. Nekdo si je hotel kupiti zimsko suknjo. V stari je imel denar in ko je je pri merjenju odložil, mu je pazljivi uzmovič izmaknil ves denar, do 500 Din. Tako ni bilo ne denarja na zimске suknje. Prav je raket stari modrijan Zvitorepec, da bodo prišli časi, ko si bomo morali dati žepe delati kar v kožo. Ni zlomka potem, če ne bomo začutili, ko nam bo žepar za kožo segel! — Ali poznate onega možakarja, ki ob nedeljah po pozni maši igra s tremi naprstniki in »buho« in kliče tako zapeljivo: Mara-komara, Mici-cici? Tudi ta prebrisan otročiček je ob sejmu dobro služil. Veliko desetakov, celo stotakov je izvalil iz žepov lahkovernih ljudi. Pa kaj pišem lahkovernih! Saj še taki izgubijo, ki sicer dinar desetkrat obrnejo, prej ko ga izdajo. In stavim, da bi se še ti, ki to bereš, dal premotiti. Ali pa ne? Poslušaj! Neka ženica, je položila kar cel stotak na igralno mizo. Pa ga je izgubila. In še je dala — tako, da je izgubila cele štiri stotake. Oj, za koliko kislih žup ali celo kurjih juh bi imela! Pripoveduje si celo, da je nekdo pred več meseci nekje ves izkupiček za kravo zaigral. No seveda, potem pa so morali biti krivi roparji, ki so ubogega sejmara nekje napadli. To vam rečem, če bodo enkrat vse kletve nad Maro-komaro uslišane, potem vem, da ga bo trgalo tristo zelnih! — Da je letošnja kapljica ne samo prijetna in sladka, ampak tudi od silne moči, tako da še stare, utrjene korenike podira, si se lahko prepričal, če si šel popoldne s selma in si dohiteval na vseh štirih ali petih cestah razne inženere, ki so merili cesto podolž in počez in so včasih še z rokami otipavali, če je blato na cesti res pravo umazano blato ali pa morda kakšna nedolžna lahna rosica . . .

Vojnik. Da se vam ne bo treba dolgočasiti v dolgih zimskih večerih, je naša ljudska knjižnica nabavila število novih knjig. Knjižnica posluje v kaplaniji in je odprta vsako nedeljo od pol 10. do 10. ure dopoldne ter po večernicah. Prijatelji dobre knjige, poslužite se le naše knjižnice!

Frankolovo. V nedeljo dne 24. novembra vsi na Frankolovo, kjer se bo obhajala prav redka slovesnost — namreč posvetitev novega križevga pota. Lani od znotraj in zunaj prenovljena župnijska cerkev je dobila letos nov, lep kinč — sv. križev pot. Bil je pa tudi že davno in davno potreben, le preškoda, da ga niso naročili in oskrbeli, ko je bilo še vse bolj po ceni, in ko bi bil menda cel križev pot polovico cenejše kakor sedaj ena edina postaja. Novi križev pot je z okvirji skoraj dva metra visok in en meter širok — primeren za 36 metrov dolgo ceske. Slike so dostojne, žive in na platno tiskane. Okvirji so iz suhega hrastovega lesa, umetniško lepo in trpežno izdelani. Naredil jih je v našo največjo zadovoljnost mizarški mojster Franc Novak iz Vojnika, katerega za podobna mizarška dela toplo priporočamo. Posvetitev bo izvršil vlč. gosp. P. gvardijan O. Cap iz Celja. Pridite k tej redki in lepi svečanosti na Frankolovo!

Slivnica pri Celju. Vinska trgatev, ki jo je priredilo prostovoljno gasilno društvo koncem

minulega meseca, se je obnesla prav dobro. Počastili so nas gostje iz Št. Jurja, iz Celja in Šmarja. Posebna hvala gre celjski in šentjurski godbi, gospodom, ki so prostovoljno prevzeli vlogo sodnikov, nadalje vsem, pi so prispevali z darovi kakor tudi onim gospodom in gospem, oziroma gospodičnam, ki so bile v pomoč pri strežbi gostom. Obilni obisk nam je dokazal, da ima občinstvo zanimanje za slične prireditve, ki gmotno koristijo mlademu društvu. Upamo, da se prihodnjič veselijo zopet snidemo, ko nameravamo prirediti še kaj boljšega v večjem obsegu. K temu pripomnimo še, da dobivamo na pobudo tovariša g. Grasellija izdatna darila od raznih tvrdk bodisi v gotovini bodisi v blagu, ne samo iz Jugoslavije, temveč tudi iz Čehoslovaške in Avstrije, celo iz Francije in Anglije. Vsem darovalcem priska hvala! Domačini Slivničan! Letos imamo dobro leto; nikar ne zaostajajte s podporo nasproti tujcem! Saj si vsi želimo, da bi dobili čimprej motorno brizgalnico.

Šmarje pri Jelšah. Vsled preobilnega dežja, ki nas skoraj neprestano škropi že od končane trgatve, je pri nas blata in mlak toliko, da smo že začeli misliti na čolnice za prevažanje ljudi in blaga. Najbolj nas skrbi, kaj bo s steljo za živino, ker je dosedaj pač ni bilo mogoče dobiti. Korenje, repa in zelje, da, ponekod še celo ajda na njivah čaka na boljše vreme. Ker je Bog letos posebej blagoslovil naše sadonosnike, smo se s spravljanjem poznih jesenskih pridelkov precej zamudili. Na tujakšnjem kolodvoru še vsak dan nakladajo sadje, kar je zgovorna priča naše lepo razvite sadjereje. Le skrbimo tudi za njen nadaljni razvoj s tem, da pridno gnojimo in trebimo ter zlahčne sorte zasajamo in škodljivi mrčes pravočasno odstranimo. — Tudi naše kleti kažejo — po žalostnih treh letih — najboljši pridelki vinskih gorc. Tu in tam še zdaj vre in se ponaša, da je dober in močen tako, da se gre metati z vsakim korenjakom. Kupci od blizu in daleč, le pridite se prepričati! Podobno pa vi domačini, preskrbite se predvsem le z domačo kapljico, kakor vas je »Slovenski Gospodar« že dvakrat opominjal in boste pomagali s tem sebi in nam!

Sladkagora. Pretečeni petek smo spemili k zadnjemu počitku vzorno gospodinjjo in mater in gostilničarko Svetelšek. To je bila ena izmed tistih žen, o katerih pravi sociolog: Dajte mi pridnih mater in jaz bom svet preobrazil. Nenavadna velika udeležba pri njenem pogrebu je pričala, da so ljudje njene zasluge pripoznali. Ko je gospod župnik njej v slovo in ljudem v spodbudo našteval njene vrline, se je čulo glasno ihtenje. Splošni glas je bil: »Bila je dobra žena!« Če je glas ljudstva glas Boga, pa lahko trdimo, da v miru počiva!

Sladkagora. Mi še vedno nestrpno čakamo, kedar nam bodo postavili postajališče med Ponikvo in Poljčanami. Upanje nas navdaja zdaj, ko se je ustanovila banovina. Nan 16 km dolga proga je brez postajališča. Za ceste se je posebno vsled zasluge g. Turka po naših krajih veliko storilo. Zdaj še le čakamo na novo postajališče.

Kostrivnica. (Zgodovinske zanimivosti iz Kostrivnice.) Cerkev sv. Lenarta, zidana 1160, ki stoji v zakotju v Dreveniku, je več stoletij bila župnijska cerkev. Leta 1767 je bila pozidana sedanja župnijska cerkev M. Poljske z dovoljenjem goriškega nadškofa Atemsa. Zanimivo je, da so bili takrat v Kostrivnici trije duhovniki (dandanes je samo eden) in sicer trije bratje. Graditelj cerkve Franc Gernič, župnik, njegov brat Anton Gernič, kaplan, po smrti brata, župnik; deloval je v Kostrivnici 50 let in duhovni pomočnik Lenart Gernič. Zanimivo je tudi, da je kostrivniški rojak Franc Fridrih, bil pet let kaplan v Kostrivnici ter dosegel najvišjo čast od Kostrivničanov, postal je namreč naposled stolni prošt, umrlemu Slomšek je on zatiskal oči. Veliki škof Slomšek je posvetil dve cerkvi v Kostrivnici. Župnijsko leta 1859 in podružnico 5 dni

pred svojo blaženo smrtjo, ter je v Kostrivnici Slomšek izvršil zadnje škofovsko opravilo. Mnogo zgodovinskih zanimivosti je izumrlo z našimi predniki vred vsled nepismenosti. Zategadelj čuvajmo pred pozabnostjo ostanké zgodovinskih znamenitosti.

Sv. Križ pri Rogaski Slatini. Smrtna kosa, Dne 13. novembra 1929 nam je iz štirih stolpov donel glas zvona po celi šupnji, da je nenadoma v gospodu zaspala Liza Zgejner, po domače Štinklerva Liza iz Cerovca. Razli se ji je želč in je bila tekom par dni zdrava in mrtva. Bila je samska, posestnica, stara 53 let. Rajna je bila v svojem življenju vedno plemenitega in veselega značaja, vedno s smehljajočim obrazom. Siromakom je njena roka bila vedno mila. Bila je vedno zvesta članica Marijine družbe. Kako je bila priljubljena med svojimi farani je pokazal njen pogreb. Na njeni zadnji poti dne 15. novembra jo je spremljalo veliko prijateljev in znancev. Zlasti so bile na njenem sprevedu zastopane vse katoliške svetokrižke organizacije. Njene sestre Marijine družbenice so ji na njenem domu pred sprevedom zapele par žalostink. Ravno tako so se posloville od blage pokojnice pri odprtem grobu s v srce segajočo žalostinko njene sotovarišice. Draga Liza, snivaj v miru! Na svidenje nad zvezdami! Njenim domačim pa naše iskreno sočalje!

Svetina pri Celju. V nedeljo, dne 24. novembra se tukaj obhaja Cecilijina nedelja; poznó sv. opravilo je ob 10. uri.

Sv. Rupert nad Laškim. Na Martinovo, dne 1. novembra je tukaj umrl Martin Žnidar, posestnik v Sv. Rupertu št. 106. Rajni je dolgo leta delal v cementni tovarni v Trbovljah, pridnostjo in varčnostjo si je pripravil lastno hišo in posestvo. Navzlic velikemu trpljenju v vsem svojem življenju je dočakal starost 81 let. Po dolgotrajni mučni bolezni je zatiskal svoj oči k večnemu počitku ravno na svoj godovni dan, na dan sv. Martina. Njegovi otroci, vnuki in vsi domači so tako žalovali za dobrim očetom, da so vsi pogrebi globoko ganjeni morali priznati: Glejte, kako so ga ljubili! Zastopnost in ljubezen med mladimi in starimi v isti hiši — dandanes vedno bolj redka prikazen tudi med kmetskimi ljudstvom — je bila pri Žnidarjevih ljuba domačinka. Dobri starček in srečni oče, počivaj v miru! — Dne 15. novembra, na Leopoldovo, smo dobili prvi sneg, takoj drugi dan še drugega. Precej nas je iznenadil, ker še nimamo stelje, listje še ni odpadlo. Pri drvah pa smo se požurili, ker nas je lanska zima precej prestrašila in tudi letošnji vremenski preroki nam prihodnjo belo zimo slikajo v zelo črnih barvah.

Kmet in slikar. Kmet si je naročil slikarja, naj mu naslika sv. Krištofa. Pa mu je prinesel desko, ki je bila premala. Kmet reče: »Nič ne de! Naj pa noge doli visijo!«

V trgovini. »Gospod, ali imate žabe je krake?« — »Ne, pač pa jih prodajam.«

Pri skledi. Živela je gospodinja, ki je svojemu možu tudi dejansko izkazovala ljubezen na ta način, da je žganec na onem koncu, kjer je on jedel, izredno močno zabelila, drugod pa toliko manj. Nekoč pa si je dekla dovolila, da je ocvirke v skledi obrnila proti sebi in rekla: »Takole se luna suče!« — Gospodar je nevoljen obrnil skledo k sebi nazaj: »Tako pa solnce!« — Hlapec pa je vstal, prijel skledo in jo vrgel nazaj na mizo ter zavpil: »Tako je, če strela udari! Zdej pa jejmo!«